

Transcript filmpje 'Man in het Water (Helden Van Hier, VTM)

<https://youtu.be/gd8Lv1OMthk>

We zien een man in natte kleren en op blote voeten naar zijn echtgenote toe stappen. De echtgenote heeft een hondje in haar armen, in een deken gewikkeld. De man vraagt zijn echtgenote waar de sleutels zijn, waarop de vrouw met een wanhopige stem vraagt: 'Oh nee, toch niet uw sleutels ook?'

In het volgende beeld zien we een luitenant van de brandweer via zijn radiosysteem melden dat de persoon reeds uit het water werd gehaald. De luitenant keert zich vervolgens naar de man in de natte kleren en legt hem uit dat er een ziekenwagen onderweg is om hem te onderzoeken. De man protesteert: 'ik niet, maar de hond moet bekeken worden.' De luitenant stelt de man voor om zich dan samen met de hond te laten onderzoeken.

Ondertussen vertelt de man: 'Mijn sleutels zijn weg, maar ik heb de hond toch gered. De hond is 17 jaar, mijn vrouw ging ermee wandelen en de hond is in het water gevallen. Hoe het precies gebeurd is, weet ik niet, ik was er niet bij.'

Eén van de opgeroepen ambulanciers getuigt in de voice-over: 'Bleek dat er een hond in het water gevallen was en de eigenaar er was achter gesprongen. Hij kon zich vastklampen aan een boot. Achteraf bleek dat die man eigenlijk ook niet kon zwemmen. Voor hetzelfde geld zwemt de hond naar de kant en blijft de man onder water...'

We zien hoe de man voor verzorging mee wordt genomen in de ambulance. Zijn echtgenote wil ook in de ambulance stappen, maar de ambulancier verzoekt haar om buiten te blijven met de hond. 'We zullen hem een deken geven, maar er mogen momenteel geen dieren in de ambulance'.

Voice-over door de ambulancier: 'Iedereen was meer bezorgd om de hond dan om de man. Het zou nooit in mij opkomen om een dier voor een persoon te stellen, maar ik kan mij voorstellen dat er mensen zijn die dat wel doen.'

De ambulancier komt vervolgens met een deken tot bij de hond en helpt hem droog wrijven. Hij probeert de vrouw gerust te stellen: 'Hou hem eventjes in het oog en bel een dierenarts als hij raar begint te doen.'

De hulpverleners overleggen even en de luitenant vertelt dat zijn duikers de sloffen van de man nog uit het water zullen halen, zodat hij niet op zijn blote voeten naar huis hoeft te gaan.

De vrouw informeert nu naar haar man: 'hij is toch niet onderkoeld hé?' De ambulancier licht haar in: 'Wel, hij is toch wat onderkoeld, we gaan hem even observeren en kijken hoe hij evolueert'.

In het slotfragment van de video zien we een duiker naar de sloffen toezwemmen en ze naar de kant brengen. De ambulancier overhandigt ze aan de man met een humoristische noot: 'Dat is geen zicht hé, als je daar een vis met uw sloffen ziet zwemmen!?' De vrouw wordt geüpdatet: 'Hij is aan het opwarmen, hij kan al wat lachen'.

We zien tot slot nog het glunderende baasje in de ambulance met een deken om zich geslagen. Met veel opluchting en een brede glimlach zegt hij: 'Het is toch gelukt hé, ik heb mijn hondje toch gered. Zeventien jaar en een half is Caspard.'